

پول بابایی و شهرت نپوها

نیویورکتایمز سال گذشته در مقالهای با عنوان «کودک خویشاوندی چیست؟»، ۲۰۲۲ را «سال نوزاد نیو» نامگذاری کرد و اصطلاح «Nepo Baby» (مخفف(NEPOTISM BABY) را وارد ادبیات و تحلیلهای صنعت سرگرمی و رسانه کرد؛ و آرامآرام، شیوه جانشینی در این نوع از بوم کسبوکار راه داد. به وارد تئوریهای کسبوکار کنند.

اصطلاحی که پس از مناظرههای داغ بلومبرگ به کسانی که با بهرهبرداری از پیوندهای خانوادگی و به خروج بسیاری از سلبریتیها از تیکتاک منجر شد و کودکانی که در خانوادههایی موفق و معمولاً پولدار متولد میشوند و میزان ثروت یا شهرت آنها را در

ساخت سرنوشت این نسل (Z) نقش دارند متناسب با را به دست آورند. فرهنگهای مختلف، طبقهبندی کرد.

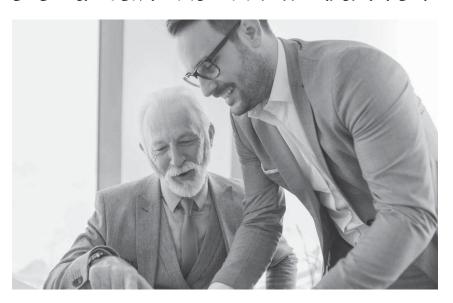
> کسانی مانند جرج کلونی، یسر نیک کلونی مجری اخبار، رابرت داونی جونیور، پسر دو بازیگر معروف السي و رابرت داوني، فرزندان افراد مشهور کمپين این اصطلاح را به حوزه کسبوکارهای خانوادگی و بازسازی شده شیرگیاهی (Got Milk?) در سال ۲۰۲۳ از جمله بروکلین پلتز بکهام، الا بلو تراولتا و نحوی که اینک بسیاری تلاش می کنند نپو زادگی را ملوان برینکلی کوک یا حتی خاندان کارداشیانها در زمره سلبریتی های زرد.

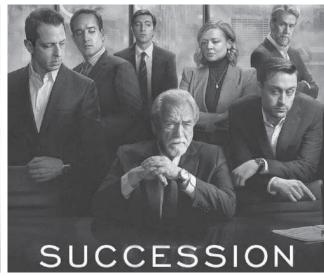
خاطر به دنیا آمدن در خانوادهای با پدر و مادر پولدار معروف توانستهاند راحتتر درهای پیشرفت و پولدار شدن را باز کنند و با پارتی بازی حقوق اجتماعی ناحقی

موضوعی که بهزعم متیو استایگر، اقتصاددان و دانشمند یژوهشی OPPORTUNITY INSIGHTS، در تحقیق منتخب دانشگاه هاروارد «در یک کسبوکار کوچک خانوادگی یا در یک شرکت برگزیده فورچون ۵۰۰ چه کسانی از درآمدهای تریلیون دلاری لذت مىبرند؟» شامل بيل گيتس، خانواده دريپر و خاندان سیلیکون ولی، خواهر و برادران DELL INC و جف بزوس هم می شود و حتی باعث شده است خویشاوندگرایی که اغلب راهی برای حفظ هماهنگی، شهرت و تداوم کسبوکارهای خانوادگی در فرهنگهای کنفوسیوس چین، کره جنوبی و ژاپن یا خانوادههای آفریقایی است، زیر سوال برود.

استایگر، با طرح این سوال که «چرا فکر می کنید بیل گیتس یا جف بزوس، با زور بازو و بدون کمک مالی خانواده به شهرت رسیدهاند و حالا به خود اجازه میدهند برای مردم کشورهای توسعهنیافته درباره کار آفرینی موفق و غولهای تجاری پولسازشان حرف بزنند؟ در حالی که اگر والدینی پولدار نداشتند، قطعاً هیچ فرقی با یک بچه نیجریهای یا پسر مومباسایی نمی کردند»،

تسلط نپوزادهها را یک خطر جدی برای اقتصاد مشاغل خانوادگی میداند. او میگوید: شما وقتی سالها دریک محوطه تاریخی بدون هیچ خودرویی قدم زده باشید، ذهنتان را عادت میدهید که آن محوطه را بدون تردد هیچ ماشینی ببینید اما وقتی

سیاستهای دولتها عوض میشوند، برای تغییر باور شما، یکدفعه آن محوطه را ماشین رو نمی کنند.

اول چشم و ذهن شما را با تردد رفت و برگشتی یک یا دو خودرو، به این موضوع عادت میدهند که تردد ماشین هم مشکلی ندارد و این گونه تا شما به خودتان بیایید آن محوطه تاریخی را تبدیل به خیابان کردهاند، کاری که می توان آن را در بخشهای دیگر هم انجام داد، نتیجه گرفت و چهبسا روند توسعه از نسلی به نسل دیگر را به راحتی دگرگون کرد.

بگذارید با مثالی دیگر منظورم را برایتان دقیق تر بیان کنه

سریال وراثت (Succession) شبکه HBO، در فصل چهارم، موضوعی نگران کننده را مطرح کرد. تمرکز این سریال بر رُی، خانوادهای از میلیاردرهای ناکارآمد است که برای کنترل شرکت «وِیاستار رُیکو» صاحب فرنچایزهای سینمایی، شبکههای خبری، روزنامههای کاغذی و...، اغلب به تاکتیکهای غیراخلاقی، فضاحت و بدجنسی متوسل میشوند و آن را به تمسخر می کشانند.

خانواده ای که به شدت آشفته، بی رحم، سنگدل و به طرز تهوع آوری بی اخلاق است و در عین بی کفایتی شان، تمایلی ماکیاولیستی به یکدیگر دارند به نحوی که دورهمی های خانوادگی آنها تروما می شود.

سریالی که به شما تلقین می کند کسبو کار خانوادگی در عین واسپاری به نپوهای بیمسئولیت هم می تواند دوام بیابد؛ و این در حالی است که به موازات آن در

اپیزودهای پادکست PIANET MONEY با استفاده از دیالوگ و روایتهای «خلاقانه و سرگرم کننده» به شما گفته می شود «اقتصاد توضیح داده» که «جانشینی صرفاً یک درام نیست»، بلکه بر آیند نگاهی درونی به پویایی عجیب و غریب یک کسبوکار خانوادگی است که از شایسته سالاری و مدیریت علمی به نفع خویشاوندی و سیاستزدگی خانوادگی سمی اجتناب می کند

تضاد و پارادوکسی که شما باید با توجه به واقعیتها دست به باور یکی از آنها بزنید و آن را قبول کنید. انتخابی که به نظر من نسل Z نوع اول آن، مصونیت پول ولو با حذف اخلاق را میپذیرد و این برای اقتصادی که پر از کسبوکارهای خانوادگی بیشمار است و البته اکثر آنها به اندازه شرکت آمریکایی «ویاستار رُی کو» دارای نقص نیستند، یک سونامی ویرانگر است.

موضوعی که پروفسور رافائل (رافی) آمیت موسس و رهبر اتحادیه جهانی خانواده وارتون (WGFA) در کتاب «استراتژی نوآوری الگوی کسبوکار: مفاهیم و ابزارهای تحول آفرین برای رهبران کارآفرین»، آن را «خطر تاج و تخت نپوها» مینامد و مینویسد: «برای بر فنا نرفتن کسبوکاری که چند نسل نگهبان آن بودهاید ببینید جانشین شما کجا مینشیند؛ روی صندلی راننده یا لهداده بر روی صندلی عقب». توصیهای که پروفسور بلن ویلاونگا، مدیر مستقل شرکتهای بیوفارما، تالگو و آکسیونا، آن را هشدار لو رفتن ناقص فرآیند جانشینی کسبوکارهای

خانوادگی میداند که در اقتصادهای سرمایهداری داروینی شکافهای بزرگی را میسازد.

بلن ویلاونگا که معتقد است، «جانشینی، آزمون نهایی یک تجارت خانوادگی است» و از این حیث اگر سامسونگ، ال جي، فولکسواگن، بر کشر هاتاوي، صنایع کخ، فورد، نوز کورپوریشن، والمارت، ریلاینس اینداستریز، کهلر، تاتا، کامکست یا همه آن ۱۷۵ شرکت خانوادگی منتخب فورچون ۵۰۰، بخواهند صندلی پادشاهی کسبوکار خانوادگی خود را به فرزندان بیمسئولیت یا بیاخلاق شان بسیارند، ۶۴ درصد تولید ناخالص داخلی دنیا را همان گونه که تحقيق مدرسه وارتون دانشگاه پنسيلوانيا پيشبيني کرده است، نابود خواهند کرد، در صورتی که اگر کنترل گری مسئولانهای بر نپوهای جانشین خود داشته باشند، می توانند با توسعه و محافظت از ذهنیت و دانش مالک بعدی، نهتنها تا ۱۹ درصد درآمد جانشین خود را افزایش دهند که حتی سود کسبوکار خانوادگیشان را مانند ۵۱۷ شرکت منطقه آسیا و اقیانوسیه از میان هزار قبیله ثروتمند جهان با بازدهی مازاد ۳ /۳ درصد از مرز ۲ /۴ تریلیون دلار در یک سال عبور دهند. کاری که فراتر از داستانهای هالیوودی است، صبر، تلاش، دانش، فناوری و استقامتی چون کنگو گومی یا قلعه اوزاکا را میخواهد و البته كمى شانس تا «جعبه نپو» پوچ نباشد.

۱ - عنوان بخشی از مقاله «تمدنهای اقتصادی» نوشته اسیه اسدپور - مجله تجارت فردا